

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Δέν ὑπάρχει κανείς ποῦ νά μήν γνω-
ρίξη τόν παρομιώδη «Λοπεγκόν», τόν
ζοντανόν αὐτόν τύπον φιλαργύρου ποῦ
τόσον καλά ἀπηθανάτισεν ὁ ἀθάνατος
Μολιέρ.

Ἡ ὑπόδουσις αὐτοῦ ἀπό τόν κ. Χρ. Νέ-
ζεο ἐσημείωσε μίαν νέαν ἐπιτυχίαν τοῦ
Θιάσου Ιατροῖδου-Βεάκη—Νέζεο.

Ὁ κ. Νέζεο μῖς ἔδειξεν εἰς αὐτήν ὄ-
λον του τὸ ὑψηρικόν τάλαντον, καί ἀ-
νεδείχθη ψυχολόγος ἠθοποιός ἐκ τῶν
καλητέρων.

Τὸ ἔργον ἐξετελέσθη πολὺ φυσικά.

Ἡ κ. Σ. Ιατροῖδου καθὼς καὶ ἡ χαρι-
τομένη κ. Καββαδά ἔπαιξαν μὲ ἀρκετὴν
τέχνην, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ κ. κ. Σπη-
λιόπουλος καὶ Συριώτη. Βαλέττας καὶ
ἡ κ. Α. Φιλίπιδου. Σήμερον ὁ «Ταφ-
τοῦρος» τοῦ Μολιέρου καὶ αἴθριον
«Οθέλλος» τοῦ Σαίξπηρ.